

అ త ను - ఆ మె

పక్కంటివారమ్మాయి వీదో అడిగింది ఆవిడ వీదో సమాధానం ఇచ్చింది. ఉదయం ఎనిమిదిగంటల వేళే తేవిలు ముంగు కూర్చొని పైళ్లు వ్రాస్తూన్న అతిడి కా మాటలు వినబడ్డాయనటానికి తగిన అస్కారంలేదు. కాని వినబడిన మాటల కల్ల మిగతాది తాను ఊహించుకున్నా డన తచ్చు.

ఆమె ఆ అమ్మాయితో బహుశా ఇంతే చెప్పివుండాలి. 'బహుశా' అనడంకూడా యెందుకుగాని అక్షలారా అదే అంత కన్నా వేర సమాధానం చెప్పడానికి తానే అవకాశం ఇవ్వలేదనే అతని నమ్మకం... కాకపోతే అందులో ఆవిడ వ్యక్తిత్వం కూడా కొంత యిమిడివుండవచ్చు.

"చాలా బాగుంది...మీనర్వా...మాట్నీ...". ఇవీ అతనికి ప్రక్కంటివారమ్మాయి మాటలలో వినబడిన పొడిపలుకులు. దానికి సరిపోయిన నేపథ్యం అంతకుముందే వినికిడి కల్ల అతనిలో అమిరివుండడంవల మిగతా మాటల సారాంశం ఊహించుకోవడంలో అతని కాస్తే కష్టం కలుగలేదు.

ఇక ఈవిడ ఆ అమ్మాయికిచ్చిన సమాధానం సంగతి. అతని కండులో ఒక్క మాటకూడా వినిపించబడజరగలేదు అయినా ఆ సమాధానం పూర్వార్థాలు తినకు స్పృశం గా తెలుసు కొరణంవుంది. తన యిదివరకటి ప్రవర్తనా, ఆవిడ స్వతంత్ర ప్రాగల్భ్యము, ఇంకా అన్నిటికన్నా బలమైనది మనోటి—

ఆవిడ తిలుపులుముసి తిరిగి వస్తూంటే అతో నుందిరస్వప్నాలతో గృహాస్మృతిలు కవుతాడు.

12 వ ఏప్రిల్ నాడు కాన్వేషండినుకు తన 98 వ జన్మదినోత్సవ యి జరుపుకొన్నాడు. ఆయన ఇంకా పదికొలాలపాటు జీవించి స్త్రీజను పుగ్గొగనునాన్ని కన్నుల పంకువుగా ఆనందించవలెనని మహిళా లోకము కాంక్షిస్తున్నది.

దేశమందంతటా స్త్రీలకొరకు అనేక పాఠశాలలు కళాశాలలు సాసించబడుతూ వచ్చాయి—కాని మహాగ్రాండ్లో కేవల కాన్వేష సాసించిన మహిళా విశ్వవిద్యాల యము వంటిది మరెక్కడా మనకు కనబడదు.

(వ్రాస్తూన్న ఫైళ్ళమీదుగా అత డామె ముఖంవైపు ఓర గా చూశాడు...ఆ ముఖంలో ఏ భావంలేదు.

తనభర్తనడిగి లాభంలేదని, అడిగి లేదని పీంచుకు నేకన్నా అడగకపోవటం ఉత్తమోత్తమమనీ, ఈ విడవక్కంటివారమ్మాయికి చెప్పివుంటుంది అది తథ్యం!...

మెన్ను మూసి తేవిలుమీద వుంచి ఫైళ్ళను బొత్తు పెట్టి కట్టకడుతూంటే అతని బుర్ర ఆ విషయంమీద తీవ్రాలోచన ప్రారంభించింది.

ఆవిడ సినీమాకు వెళ్ళి సుమారు అరెళ్లై వుంటుందంటే ఆశ్చర్యంలేదు.. ఈలోపున తాను నెలకు అధమపక్షం రెండు సినీమాలైనా సగటున చూసివుండాలి. కాని ఆవిడ తన నడకలేదు. తాను తీసుకొడతా ననలేదు.

వి. యస్. కల్యాణి

పాపం! మాసి ఆనందించాలని ఆవిడకు మాత్రం ఉండదా?...పోనీ స్వయంగా అడిగినంగువల్ల నష్టం ఏమిటి? అడుగులే డబ్బు ఖర్చవుతుందని వినుకుంటూడని అనుకుని వుండవచ్చు కర్మకాలి. నిజమే... అపవిత్రవృద్ధి వినుగనేది న్యాయాన్యాయాలు చూడనియ్యదు.

వరండాలో పిల్లలిద్దరూ జేనికోనెమో కీయలాడుకుంటున్నారని వంటింట్లో వున్న ఆవిడ కేకలు వెయ్యలేదు.

'వినపించటం లేదా? పిల్లల్ని సముదాయం నేపాటి తీరిక కూడా లేకుండా చేసే ఆ రాజకార్యం ఏమిటో?'

పైళ్ళు ఎత్తికట్టి చేతులు వెనక్కు కట్టుకుని గదిలో పచారుచేస్తూ భార్యార్థం మగ్యసుంజే అవకతవకల్ని గురించి తీవ్రంగా యోచిస్తూన్న అతిసే ఆనూట అనటంలో దాదాపు అరిచింది పనిచేశాను!..

ఆవిడ వంటింట్లోనుంచి బయటికి వచ్చింది వెషభూషలు, యాచురేఖలు చాలా పనిమీదున్నట్టే వున్నాయి. అది అతనికి తోచకపోలేదు.

ఆవిడ అతనివంక కోపంగా చూడలేదు! అసలు చూడనే లేదు. తిన్నగా వళ్ళి పిల్లలిద్దరికీ చెకో రంజేసి మొట్టికాయలూ

వేసి రెండు చేతులతోనూ యిద్దరినీ కక్కులుకుని లాక్కెళ్ళింది వంటింట్లోకి. పిల్లలు వీటి తినబెట్టి నా వీడుపు మానూరు కాని మొట్టికాయ లోనూరు దుచి మాసింకాక ఓపళాన ఊరుకోరన్న విషయం ప్రతి తల్లి ఎరిగున్నది.

ఈసారి వాళ్ళరాగం ఓడ్డనుంట్లోనుంచి నవ్వుమం, అప్పమం, యంకా యంకా ఎగువకివళ్ళి తొరస్తాయి అందుకుంది.

"కొట్టుడంతప్ప వేరేఉపాయం తెలిసేదూస్తేగా మన బుర్రలకి. వట్టి చకల బుర్ర" తనమీద ఆవిడకున్న అభిపాయాలను గురించి, ఇండాకా పక్కంటివారమ్మాయి సినీమాకురమ్మం తే బహుశా యిచ్చివున్నట్టా తను ఊహించుకున్న సమాధానంగురించి, అటువంటి సమాధానం యిచ్చేందుకు తగిన కారణం తను కల్పించవలసిన వచ్చినవిషయం గురించి తీవ్రంగా యోచిస్తూ తీర్పన భర్తనలు చేస్తూ, ఇక ముందు తాను ప్రవర్తించవలసిన విధానంగురించి నిశ్చయాలు చేసుకుంటూ పవారు వేగం మరింత హెచ్చించిన అతడే తిరిగి ఆనూటలన్నది!..

'అబ్బబ్బ తల పగిలిపోతూంది కోడన ధ్యసులకి. ఆవిడ మాట్లాడలేదు!... అసలు తనంటూన్న మాటలు వింటూందా? విన్నా నిరక్షుణ్యం చెసి ఊరుకోంటూందా? అది కాకపోతే ఓరూ, సహనమూ కావోలు!...

తరతరాలు గా విఖ్యాతి గాంచిన భారత స్త్రీస్వాదయంలోని ఆ విశిష్టలక్షణం తుణకొలం అతని మనస్సులో మెరిసింది.

నిరక్షుణ్యమేనా అయివుండవచ్చు?... తననంటూన్నట్టు ఎరిగుండికూడా 'తనను కాదులే' అన్నట్టు ఏమిపోయిందన్నట్టు ఊరుకోవడంకూడా ఓ గొప్పతనమే! కాదా మరి?

నోరుపాకేసుకుంటే వచ్చేలాభం ఎలాగులేదు ఆవిడ అంతరంగం అతిగంభీరం. ఓవినంగా తన వ్యక్తిత్వంమీద తిరుగులేని సనాల్ భేష్.

తనని ఓవంక నిరక్షుణ్యం చేస్తూన్న నేమోనన్న శింక పీడిస్తూన్నా, అంతరాంతరాలలో వీదో నిర్వచించరాని ఆనందిం, గర్వం, కడలాడుతూన్నట్టు అతనికి స్పష్టంగా తెలుసు. అయినా తను చేస్తూన్న పని లేదుకదా.. తను పల్లెల్ని సముదాయించవచ్చునే! తన మాటలతో ఆవిడను దిరాసువరిచవలసిన అవసరం ఎంతమాత్రం లేనే!

తానెండు కా సాయం చెయ్యలేదు?... తనకెండుకా విషయం తోచలేదు?... తనకు తోచిందిల్లా ఒక్కటి. అది ఆవిడ విఖ్యాతి అని.

కాదు అది కుద్ధ.. తోతుకల్పనం... న్యాయంలేదు.. పనిలోవున్నా ఆవిడ తన మాటలతో

చిరాకు కలిగినా వల్లెత్తుమాటకూడా అనక పోవడం కోవనీయం

అదీ నిర్లక్ష్యంకాదు. ఓర్పు!. తన అన్యాయానికి సహా

ఈ భావస్తరుద్ధాన్ని కర్రం ఏమిటి?... వీంలేదు. వ్యక్తి ఒకడుకాదు. రెండు మూడు వ్యక్తుల సమ్మేళనరూపం మనిషిని పటాభాసం, అశాంకారం, పరిస్థితులూ రూపొందిస్తాయి.

అంతిరాత్మకీ తెలుసు న్యాయా న్యాయాలు ఛా యిలా కాదు. ఇలా వుండగూడదు ఎరిగుండీ కూడా?.. మనిషి రూపు మారాలి ..

* * *

అవిడ వడ్డిస్తోంది అతడు తింటున్నాడు. ఓరగా ఆమె ముఖం పరిక్షిస్తూనే వున్నా డెతిను. ఆ ముఖంలో కోపంలేదు సరికదా, వీ భావం వ్యక్తం కావడంలేదు. కొసరి కొసరి వడ్లించింది, అతడేమైనా తక్కువ తింటున్నాడేమోనన్న భయం కాబోలు.. అతడికి విసుగు వచ్చింది

వదిసార్లు వడ్లన్నదే వేసాననడం గౌరవం, ప్రేమా, కాబోలు!.. అయినా అతడు ఏమీ అనలేదు

మాటలు చాలా మెత్తిగా నున్నితింగా కూర్చుకుని అతనిన్నాడు— “మినర్వాలోకి మంచి సినిమా వచ్చిందట” అని.

బోస్తూన్న మజ్జిగధారకు నూటిగా చెయ్యి వట్టి కళ్లు వైకెతి అవి డి ముఖంలోకి చూశాడు అదే సమయంలో అవిడా అతని కళ్లలోకి చూసింది, కాని. ...

అతడనుకున్నాడు— ఏమైనా అనకపో తుండా అని అతని అంచనా సరికాలేదు. కాని అవిడ మాట్లాడకపోనూ లేదు “కూర ముక్కలు చెయ్యమన్నారా నందుకుం కుకు?” సహజమైన అదరాభిమానాల కా కంతంలో ఏ కొంతో కనిపించలేదు

అతడు వడ్లని తెలుపుతూ అవిడవంక చూశాడు. అవిడ మగోవైపు చూసింది

అతడు భోంచేసి లేస్తూంటే అవిడ తిరిగి అన్నది “వచ్చేటప్పుడు కాఫీ పాడరు వట్టావడం మరిచిపోకండి” అని.

అంతిసేపూ ఒక విషయంగురించి అతడు ఆలోచిస్తున్నాడు, చెప్పాలా వద్దా అని తనన్న మాటలు విననట్టే ఊరుకుందే? నిర్లక్ష్యం.. చెయ్యటం చాలాకానిపాటికి అంటేమాత్రం ఎంతని కాబోలు

అవిడ తనకేమని సమాధానం చెప్పాలి? తానడిగిందేమిటి? “మినర్వాకి మంచి సినిమా వచ్చిందని అది ప్రశ్నికాదు సమాధానం రావటానికి ‘ఏ సినిమా’ అని అడి గొమ్మకదా అనుకుంటే అది ముందే తెలిసి వుండవచ్చు; అంచేత అవిడ మాట్లాడేంగుకు తగిన సావకాశం కల్పించకపోవటం తన లోపమే.

దైన్య అయితర్వాత నైకిలా వీధిలో పెట్టి అతడు పనక్క వచ్చాడు గుమ్మల దగ్గరగా.

అవిడ ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

అతడన్నాడు “సాయంత్రం అయిదు గంటలకి వస్తాను మొదటాట సినిమాకు వెళ్దాం. తయారుగా వుండాలి” అని.

అతడవిడ కళ్లవైపు రెప్పవాల్యకుండా చూశాడు.

అవిడ రెండడుగులు ముందుకు వేసింది.

అవిడకళ్లలో తుణకాలం వెలిగిన అపూర్వ కాంతిని అతడు స్పష్టంగా చూశాడు. లోలోపల ఆనందించాడు.

భోజనసమయంలో అతడన్నమాట విన్నప్పటినుండీ, అవిడ వినగోరిన మరొకమాటను విన్నానుగాడా అనే అనుభూతి అవిడ పెడవులబంపుల్లో తొంగిలింపింది

“అట ఆరుగంటలకి.. . తయారుగా వుండాలి అప్పుడదియిడి అంటూ ఆలస్యం చేస్తేకుదరదు ”

మగజాతి సహజదర్పం ... అడవాళ్లదగ్గర ప్రతిమాటలోనూ వినో తను అధికారం చూపించాలన్న వాంఛ తెలియకుండాకూడా అప్పుడప్పుడు బయటపడిపోతూ వుంటుంది.

అయినా అవిడ కోపగించలేదు చిరు నవ్వుతో తలవూసింది అతని ‘అడవం’వల్ల కలిగిన ఆనందం అవిడకళ్లలో తిరిగి తిరిగి వెలుగుతూనే వుంది

నైకిలా స్టార్ చేసి ఎక్కబోతూన్న అతనికి ఆకస్మాత్తుగా స్ఫురించింది, చివర కొదిగా బయట పడిపోయినట్టు. చప్పన నాలుక కరుచుకున్నాడు.

స్త్రోబితిలో అప్పుడోతుణం అప్పుడోతుణం కలిశే అల్పసంతోసాలే చాలా, ఎప్పుడైనా తలుచుకుందుకూ పాత అనుభూతుల్ని నిత్యనూతనంగా అనుభవించేం దుకూ.

సాయంత్రం అతను వచ్చేముందు అవిడ సిద్ధం అయింది పిల్లల్ని చిలకల్లా తయారు చేసింది

అతనూ వచ్చాడు ముచ్చటగా తయారైన భార్య పిల్లల్ని చూశాక సంతోషించ వలసిన అతని అంతిరంగంలో ఏదో అపస్వరం పలికింది. ఏమిటి అంటే అది అతనికే అనిర్వచనీయం, ఓవిధంగా అశాంఖియం కూడా.

ఫలితంగా ?! ..

తెచ్చిన కాఫీ పాడరూ, మల్లెపూలూ - అతడు అనుకున్నంత మృదువుగా అందింక లేకపోయాడు!

అవిడ అతనికి టిఫిన్ కాఫీ లిచ్చే హడావుడిలోవుంది. అతడమెత్తపు రెప్పవాల్యకుండా చూశాడు.

ఆరెంజ్ కలర్ నీలి అండు జరీ బుగ్గచీర, చైన నల్లకేక్ చోలీ,.. ఈ రెండూ

ఒకానొక రోజున డబ్బున్నప్పుడు (వీతిగా తను కొనిచ్చినవే ఆడెన్నులో ఆవిడ చాలా ‘గ్రాండ్’గా కనిపించింది.

ఆ ‘కోఫీ’ కతను న్యాయంగా సంతోషించాలి. కాని అది అతనిలో ఎక్కడో అణిగివున్న ‘ఇన్ ఫీరియారిటీ’ కాంప్లెక్స్’ని కదిలించింది

ప్రతిరోజూ అతి సామాన్యంగావుంటూ, నూటికో కోటికో ఓరోజున, అందులోనూ ఓ సినిమాకి ఇంత ‘గ్రాండ్’గా మస్తాబవటంకూడా తక్కువతనాని కొక ప్రత్యక్ష చిహ్నం అని అతడు భావించాడు.

అతడి దృష్టిపథంలో ఆఫీసులో పనిచేసే లేడీ టెసిస్టు గోదరించింది

రోజుకొక రకం చీరలో ఇంద్ర ధను ముల్లా మెరిసే లేడీ టెసిస్టు! అవిడ దగ్గరకి పని కల్పించుకుని తిరిగే బాచిలరూ...

రోజూలేని గొప్పతనం ఓరోజున కొన్ని గంటలకోసం అరుపు తెచ్చుకుంటేమాత్రం సహజంగా వుంటుందా? ఉన్న ఒకటి రెండు ‘గొప్పల్ని’ ఘనంగా చూపెట్టుకుంటే గొప్పవాళ్లయిపోగలరా?... ఎందుకీ పటాభాసం... ఆడంబరం? ..

ఇప్పుడూ సామాన్యంగా ఎండు కుండ కూడగు?.. అతడికి తెలుసు బహుశా ఏ తెల్లనీరో సామాన్యంగా కట్టుకుంటే కూడా తనకీ ‘తక్కువ తనం’ ఫలవటం తిప్పదేమోనన్న అనుమానం కలుగ వచ్చునని! ..

అయినా ప్రతి చిన్నవిషయంమీదా యింతి భావసంఘర్షణ ఎంగుకు?

మనిషి మనస్సులోని తెలిసినా తెలియని రహస్యమే అది మనస్తత్వానికి ‘లాజిక్’ తెలియదు. అందుకే ఈ ఎంగునా పొందని పీటలూట.

‘చాలా గ్రాండ్ గా తయారయ్యావే’ అతడనుకున్నది కంతానికి మృదువైన వేదం కప్పి సామాన్యంగా అందామని. కాని...

అందులో వినో వేళాకోళం, ఎత్తి పొడులూ స్ఫురించనే స్ఫురించాయి! అవిడ అతనివైపు తీక్షణంగా చూసింది. అతని కీసారి ఆ మాపుల్లో భావం చెంపదెబ్బకొట్టి నట్టు స్ఫురించింది.

గడచిపోయిన కాలంలో ఓ దుర్బుహూ రాత తినే అన్నట్టు జ్ఞాపకం .. ‘ఎక్కడీ కెళ్ళినా ఈలోఅవతారం తప్పదేమిటి? అని కర్పం!

అప్పుడు తినెండుకన్నా డలా?.. ఆఫీ సరు యింటికి విండుకు వెళితేమాత్రం... తనస్వం పోషణంబరం కోరినమాట వాస్తవం! గొప్పవాళ్ల ముంగు అత్రోకి విరుద్ధంగా తక్కువతనాన్ని కప్పుకోవాలని ..

★ ఆ త ను - ఆ మె ★

అవును .. తన మనస్సు స్వ దావిధంగా యోచించినది తిథ్యం...

తలుచుకున్నప్పుడల్లా ఎందుకు తను చెప్పరాని బిడియంతో కుంచించుకుపోతాడు? ఎందుకు వెపాడెంబరంతో, ఘటాటో వంతో నూటిగా సాగిపోవడం లేకుండా మనస్సులో ఈ 'ఇన్ ఫీరియారిటీ' అందరికీ తప్పదా? లేక తనొక్కడికేనా?... ఎంతటి ఆత్మవంచన?!...ఎంతటి స్వవచన వ్యాఘాతం?!

ఒకసారి తలచినది మరోసారి పనికిరాదు. తనలోని ఈ భావనంఘర్షణకి భార్యని గురిచేస్తున్నాడు కాబోలు...

లెంపలేసుకోమంది హృదయంలో ఓమూల అజ్ఞాతంగా పడివుండి అప్పడప్పడు కదిలాడే అంతరాత్మ

అతడు తలవంచుకుని టిఫిన్ పూర్తిచేసి కాఫీ తాగడం ప్రారంభించాడు...

బోలెగా స్వయంపాకం వ్యవహారం అయిపోయింది! ఆవిడడిగింది; 'బానీ చీర మార్పెయ్యమన్నారా' అని. ఆవిడ నొచ్చుకుంది అవును తన మనస్సు చివుక్కుమంది... కాని...

సాధ్యమైనంతవరకు కంఠంలో నింపాలని ప్రయత్నిస్తూ, "గ్రాండ్ గా వున్నావంటే చీర మార్పెయ్యమని ఏ డిక్షనరీలోనూ లేదు". అన్నాడు.

ఎందుకీ అన్యపనేశం? .. చెప్పేది నూటిగా చెప్పకూడదూ. ? పురుష సహజమైన దర్పం.. ఆవిడ మాట్లాడకండా ఊరుకుంది...

* * *

నీనిమాహాల్ లో అప్పటికే చాలామంది వున్నారు. ఓలైన చివరగా ఆవిడని కూర్చోమని పక్కన కూర్చున్నాడు అతను వచ్చేవాళ్ళూ - పోయేవాళ్ళూ, గ్రామఫోను రికార్డుల గందరగోళం, మృత్యుమృత్యు మనుష్యుల మీదినుంచే వచ్చిపోయే త్రోక్కిడి నానారధిసగానూ వుంది .. హాలంథా ఓనూరు కలయజ్జాకాడు.

ముందుసిట్టాళ్ళు వెనక్కు తిరిగి తిరిగి వంచుస్తారు?.. వెధవలు .. రాడీమాకలు

ఆవిడవైపు చూశాడతను. ప్రకాంతంగా కూర్చోని ఎటో చూస్తోంది. అటునుంచే కొంది రామెవైపు చూస్తూన్నట్టు కనిసం అతనికి కనిపించింది...

ఆవిడకు తెలియదా ఆసంగతి?!

అక్షణంలో ఆమె ఏమూలోచిత్తాండవచ్చు?!

అబ్బు...బెగవ గొడవ . గండరగోళం. . లొందరగా నీ నీ మా అయినా షార్ట్ యెయ్యలేం చెప్పా?!

బహుశా ఆ సినీమావాడుకూడా హాల్లో ఆడవాళ్ళని ప రీ ఊ స్టూ పరధ్యాసంగా వున్నాడు కాబోలు కర్తం

బిస్కట్ల కుర్రవాడు దగ్గరకొచ్చాడు. అతడు మాట్లాడలేదు. పాప ఆవిడ చెవి కొరికింది. బాలిమాపులు చూసింది ఆవిడ వద్దని ఆ కుర్రాణ్ణి సంపించి పాపని సముదాయించటం అతడు ఓరకంట బూకాడు అక్కడికి తనపాటి చెయ్యలేకపోయి నట్టు?!

..లేచి రెండంగలో ఆ కుర్రాణ్ణి పట్టుకుని బిస్కట్లు కొని తెచ్చి పాపకిస్తూ ఆవిడవంక చూశాడు.

విజయగర్వం కాబోలు!..ఆవిడ లోలో పల నవ్వుకుంది. తనమీద అతనికి విజయమా!.. తను కాదంటేకద .. అనాం కాగం.. తను చెయ్యలేని పని చేసి ఏదో పెద్దరికం సాధించినట్టు.

పాప నవ్వుతూ బిస్కట్లు చిప్పరిస్తోంది. చంటివాడు అక్కచేతిలో బిస్కట్టు లాగి తానూ కొరికాడు...

ఒక్కసారిగా హాల్లో లైట్రాబిపోయాయి తెరవూడ బొమ్మ వెయ్యడిగా ప్రకృతి జరిగింది...

గడచిన జీవితాన్ని జీరించుకున్నవారి హృదయాలమీద ఏదో తెర జరిగినట్టూ, ఎట్టయెదుట ఒక నూతన ప్రపంచంలోకి అడుగు పెట్టబోతున్నట్టూ, అందులోని ప్రజలలో తానూ ఒకరు కాబోతున్నట్టూ సవ్యానుభూతులేవో కళ్ళమీద ముసురుకున్నాయి ..

ఆట నడుస్తోంది. పాత్రధారులందరూ చక్కనివ్వాలే నాయికా నాయకులు ఒకరి హృదయాల నొకరు తెలుసుకుని ప్రవర్తిస్తారు .. ఆ ప్రపంచంలోనూ కష్టసుఖాలున్నాయి కాని సాధారణ జీవితపు నిత్యసుభూతులకీ వాటికీ ఏదో తేడా కనిపిస్తుంది. మరో లోకం నీనిమా చూస్తూన్నంతసేపూ అదొక స్వప్న కుఖం .. హీరోయిన్ అంగాంగి సౌందర్యం అతడిని ముగ్ధుణ్ణిచేసింది. ఆమె నవ్వుల్లో చూపుల్లో నడకల్లో, నడకలలో అణువణువునా మూ ర్చిభవించిన అమరసౌందర్యం అతణ్ణి పరవసుణ్ణిచేసింది. ఆమె నృత్యం చేస్తూంటే అతని హృదయం లయ కలిపింది. హీరో పలుకుల్లో వెలువలై ప్రవహించిన ప్రేమ, మార్గం అజ్ఞాతస్థితిలో నిద్రాణంగా ఉండిపోయిన ఆమె హృదయతంత్రులను మోయించాయి. 'అతని'లోని మృదుత్వం ఆవిడ హృదయం కరిగించింది.

పాప మంచినీళ్ళుడిగింది. చంటివాడు ఒక్కో నిద్రపోతున్నాడు. ఆవిడ అతనికి కెప్పింది. తన కుందరస్వప్నం శబదపోయి

నలుగా ఫీలయ్యడతను. కనురుకున్నాడు 'ఇంబర్వల్ కానీ' అంటూ.

కాని ఈ అనుభవాలు పాపకి దూరం . మంచినీళ్ళు కావాలి పాప ఆగనియ్యగు. హోటలుకు(రాడు కనిపిస్తే వెప్పి తెప్పించి పాప కిప్పించింది. అతడావిషయం బహుశా ఎరిగిఉండదు.

ఇంబర్వల్ లో వద్దంటున్నా వినకుండా లైమ్ జ్యూస్ లు ఇప్పించాడతను సిక్చరులో మునిగినప్పటి పరిపూరానందాచుభవం అతణ్ణి వేరే ఆలోచించనియ్యలేదు కాని ఆవిడకు తెలుసు అందులో చిక్కు అంగుమ నే కాబోలు ఆ ఆనందం పం ముకుందుకు సందేహించింది దావిడ

ఆట్రైపోయింది. విగ్యుద్ధిపాల వెలుగు వెల్లవ హాలును ముంచెత్తింది.

ప్రేక్షకుల కళ్ళమీద కాంతుల పారలు చెదరిపోయాయి తిరిగి ఈ ప్రపంచం, ఈ వెలుగుచీకట్లూ, అవక తవకలూ, అంతర్వ్యధాలూ, శంకాసం శోహాలూ కళ్ళు విప్పేయి హాల్లోంచి బయటికి వస్తూ అన్నాడతను "ట్రక్కెటు పెబ్బలు ఆ హీరోయిన్ వేమాని కివ్వవచ్చు" నని ..

ఆవిడ ఈమారులుకోలేదు. తన ఆనందాన్ని తాను వెలిబుచ్చింది. "ఆ ఫలనా యాక్టర్ మాత్రం? .. ఎంత చక్కగా మాట్లాడేవండీ" ఆవిడకు కలిగిన ఆ ఆనందం ప్రతి అక్షరంలోనూ వ్యక్తమయింది.

రోసులో నడుస్తూ అత నమకున్నాడు. తను హీరోయిన్ ను మెచ్చుకున్నంగుకు ఆవిడ హీరోను మెచ్చుకుంటోందా? . ఈర్వల్! ..

తిరిగి అతనికి చెప్పపెట్టుగా తట్టింది మరోవిషయం. తనలాగ ఆవిడ ఆనందిం ఎందుకు వెలిబుచ్చుకూడదు ? .. ఆమాటలకి తన మన స్సెందుకు తట్టిబుట్టులు తడుముకోవాలి? గుమ్మడికాయలదొంగ తను కనకనా?!

అయినా పెద్దమెచ్చుకోతగ్గడి ఆహీరోలో అతనికేం కనిపించలేదు ..

"ఆ హీరోమాటకేంలే ... బొంగురుముద్ద గొంతుకా, వాదూ .." -

హీరోయిన్ నటనాకాళిలన్ని మరో రెండుసార్లనా అతడు బొల్లుపోకుండా పొగిడివుంటాడు.

ఆవిడ మాట్లాడలేదు ఆడదాని అందం మరో ఆడది మెచ్చుకోలేదు కిలసీ!.. అనుకున్నాడతను

ఆవిడ లోలోపల నిశ్చయించుకున్నదల్లా ఒకటి - ఆడవాళ్ళ సౌందర్యం మగవాళ్ళకీ, మగవాళ్ళ అందం ఆడవాళ్ళకీ 'అప్పిల్లో' చెయ్యడంలో అసహజం ఏమా లేదు. అది ప్రకృతినేదం. అడ్డమైన ఆడవాళ్ళనీ మగవాడు వర్ణించి, అందులోనూ భారత్యుల

(49-వ పేజీ చూడండి)

తాను - మొత్తం ఎంత డిబ్బు కట్టారు మీరు?

“అంతా ఆరునూపాయలు అవుతుంది” అన్నది కోటమ్మ పళ్ళమీద గుణించుకొని

“మీదగిర - అహా మరేపిలేదూ - మీరు నిలవకోనే వున్నారనుకుంటాను” అన్నాడు ఆ పెద్దమనిషి మాటల్లో తడవకుతూ.

అయితే యిక్కడే పప్పుకోకాలు వేసింది కోటమ్మ కొన్ని పూరపాట్లు మనం లోపంవల చేసేవేకాక భగవత్ప్రేరణమీద జరిగేవికూడా వుండటం కద్దు.

కుంభకర్ణుడు ఘోరమైన తపస్సుచేసిన్నాడు, బ్రహ్మదేవుడు ప్రత్యక్షంకాగానే “నిద్ర” అని కోరుకోటానికి బగులు పూరపాటున “నిద్ర” అని కోరుకొని తన తపఃఫలం తిభావకు చెసుకున్నాడనే పురాణగాథ మనకు తెలిసిందేగదా.

అజేతరుగా - కోటమ్మ నిజానికి యెంతో జాగ్రత్తవే మనిషి అయినప్పటికీ కర్మఅల్లా తోసుకురావట్టి అన్నది

“యేనో నాయనా - ఏ ఆపూరాజుసంపాదించిపోయాడు. ఎటొచ్చి నేను హరి అన్న తరువాత కాకులకి గడ్డల, పెట్టెకేదా”

“అయితే యీసామ్మ యేచేస్తారా” కోటమ్మ కులాసాగా నవ్వింది -

“ఇదమిత్రమని యింకా తేల్చుకోలేదు బాబూ - కౌశీ, బ్రహ్మకపాళం ఒకసారి చూసిరావాలని యెప్పుట్టుంచో ఆశేవున్నది. మా తమ్ముడు మాతులకే తె గజలగుట్టలూ పెళ్లికి ఎదిగి కూర్చుంది. అయినా పెద్దవలక్షు యిట్టే హఠాయించుకుపోదూ.”

“ఇగుగో బామ్మగారూ . . పెద్దవారు మిమ్మల్ని చాలాకష్టపెట్టాను మీరుచెప్పిన విషయాలన్నీ యీకొయితం మీద రాసుకున్నాను ఒక్కసంతకం కనక గిసి పోలేశారా మీపేరు పెవరో పడటమా... మీ పెబ్బుమీ గుస్తుందగిరికి రావటమా ఒక్కసారే జరుగుతాయి” అన్నాడు నూటువాలా లేచి నిలబడి

దొర్చాగ్యురాలు కోటమ్మ కలం గ్రహించింది సంతకం చేసేనిమితం -

ఇది జరిగిన వారంరోజులకి కోటమ్మ ఫోటో పెవరో పడది.

ఆ ఫోటో దిగువను “ముసలమ్మ యిచ్చే సలహా” అనే ముద్దుపైన హెడ్డింగునో ఆ ప్రతికలోపడ విషయం క్లుప్తంగా వ్రాయాలంటే యిల్లావుంది.

“పజిలు కంపెనీలు యింత నమ్మకంగా వుంటాయని నేను కలలోకూడా అనుకోలేదు” - అని దర్మిలా నాగాయలంక గ్రామం లోని ముసలమ్మ కోటమ్మగారు మా విజయం గుఱితో యింకా యిల్లా అన్నది -

“ప్రభుత్వం యీ పజిల్లను నిషేధించటానికి పూనుకుంటోందన్న విషయం మీరు చెప్పగా విని నేను చాలా బాధపడ్డాను. క్షుత్రాంగంలో మోసం కృత్రిమమూ వుండ

వచ్చుగాక - కాని అజే యితరులలోకూడా వుందనుకోటం నాగరిక ప్రపంచానికి సిగ్గుచేటు”

తిరునాథ అనేక వ్యక్తిగత విషయాలు మాట్లాడి కోటమ్మగారు కాంపటిట్ల కోక దక్కటి సలహా యిచ్చారు

“పోటిగార్లకు సలహా యిచ్చున్నారు - వీరి సలహాయవ్వను - పట్టుదల, ఓపిక, విదక్షణా జ్ఞానం యివన్నీ సమన్వయించుకొని సమస్యలు పూరించండి అపజయం కలిగినా విచారపడకండి నాకు తెలిసిన పదియంది సలహాపాంది యింగీ ఘ సమన్వయం తెలుగు చెసుకొని తెలివి తేటలతో సమస్యలు పూరించాను. మీరూ అద్భుతవంతులే నేమో ప్రయత్నించి చూడండి

* * * లక్షీనారాయణ దావా దాఖలుచేశాడు. కోటమ్మకు లక్షనూపాయలకు చెక్కు వచ్చింది. అయితే కోటమ్మ ఆ చెక్కు మార్చుకోకుండా కోర్టువారి వుత్తరువుల కోసం లక్షీనారాయణ పిట్టీషను దాఖలు చేశాడు.

కోటమ్మ గనుక యిప్పుడు యీ డిబ్బు తీసుకుంటే వుత్తరోత్తరా తను దావాలో గలుపొందినా ప్రయోజనం వుండదు గనుక దావా పర్వవసానం తేలేవరకూ జప్తు యివ్వవలసిందిగా కోరాడు లక్షీనారాయణ

అయితే అతగాడి పిట్టీషను కోర్టు అంగీకరించటానికి ముఖ్యకారణం ఆ రోజున కోటమ్మ ఆ నూటువాలాతో పూరపాటున అన్నమాటలే. కోటమ్మగుండే చెరువు అయేలా విలపించింది - ఆ న్యాయం యీ అడంకి లేకుండా చెలరేగుతూవుంటే ఆపే నాధుడు లేదా అని విచారించింది - ఆ అసహాయురాలు

దావా విచారణకు వచ్చింది. బోనులో నిలబడిన తరువాత కోటమ్మకు యీ వ్యూహం అంతా అర్థమయింది పంతులు గాడి ఆలోచనతో ఆ నూటువాలా కోటమ్మ యింటికి వచ్చి ఆ రోజున తను పజిలు కట్టిన డిబ్బు యెవరిదో ఆ వచ్చిన ప్రయజ్ఞ యేవిధంగా ఖర్చు పెడుతుందో ఆరాగా కనుక్కుపోయింది యీ రోజున తన గొంతు నులుముటానికే అని తెలుసుకొంది కోటమ్మ

లక్షీనారాయణ తరఫు ప్లీడరు చేతులు తిప్పకుంటూ ఘాటుగా చెప్పాడు ఆర్డరు మెంటు. ఆ మొత్తం భర్త సొమ్మే అని కోటమ్మ వప్పుకుంది. ఆ డిబ్బు తన క్లయింటుకు రాకుండా ఆ రేపుస్తాననీ చెప్పింది అందుకల్ల తన క్లయింటు కోశే పరిహారాలన్నీ రావలసిందే అని నిక్కచ్చిగా చెప్పేశాడు. కోటమ్మకు యేవీపాలా బోలేదు. ఇంత ప్రయాసపడగా చేతికి

యేవీ అందకేమోననే అనుమానం కలగానే రాజీకోసం ప్రయత్నించింది. అయితే లక్షీనారాయణ ప్లీడరుతో ఆలోచించి యీ పరిస్థితుల్లో రాజీకి తాను సుతరాము వప్పుకోననీ, ఆ సి అంతా తన పేర హక్కువిడుదల దస్తావేజు వ్రాసి యిస్తే ఖర్చులు మాత్రం తగ్గించగలననీ నిష్కర్తగా చెప్పేశాడు

అంతలో రాజీమీద ఆశ కూడా వగులు కుంది కోటమ్మ తీర్పుచెప్పే రోజున కోర్టు ముందర నిలబడి రెండు చేతులూ జోడించి పరమేశ్వరుడిలో మొరపెట్టకుంది— యీ దావాలో నేట్లుంటే సరాసరి కనక దుర్రను దర్శించి, వారం తిరక్కముండే వెంటితోడా వేయిస్తానని.

తీర్పు చెప్పారు కోటమ్మ గలిచింది కనక దుర్ర కరుణించింది. వారసుడికి వివక్ష ఆస్తిలో ప్రస్తుతం యెట్టి హక్కు లేదనీ, అతనికి వున్న హక్కులు వివస మరణానంతరమే స్థిరపడగలవనీ తీర్పు వ్రాశారు జడ్జి గారు.

తీర్పు సంగతి తెలియగానే కోటమ్మ సంతోషంతో అరిచింది—

“సత్యం గలిచింది—కనక దుర్ర కరుణించింది జయా కనక దుర్రా” కోటమ్మను చూసి తిట్టుకుంటూ బయట పడ్డాడు నాలుగువేల రూపాయలు ఖర్చు చేసిన లక్షీనారాయణ

కోటమ్మ మాటతప్పలేదు. సరాసరి కనక దుర్రను దర్శించింది.

“తల్లీ లోకమాతా నీ దయవల బయట పడ్డాను. శుక్రవారం మళ్ళీ యీ రోజుకి నా మాట నిలబెట్టుకుంటాను.” అని సాష్టాంగ పడింది కోటమ్మ.

సరిగా వారంరోజులకి కోటమ్మ కనక దుర్రను దర్శించి తనమాట తప్పకుండా నిలబెట్టుకొంది

ఆపైన కోటమ్మ నేరుగా కృపవొంతుకి వచ్చింది. తృప్తిగా నూర్యభగవానుడికి నమస్కరించి కృష్ణలో దిగింది కోటమ్మ స్నాన మాడేంగుకు.

నీటిలో దిగిన కోటమ్మ బయటికిరా లేదు. ఆమె దిగినచోట సుడిగుండం వుందనే విషయం పాపం కోటమ్మకు తెలియకు తరువాత రెండుగుంటలకి ఆమె శివం పల్లెవారి పట్టుకొని వస్తుకు చేర్చాగా కోటమ్మ లాటరీ గలిచింది - దావా గలిచింది కనక దుర్ర కరుణావ్ - అయితే ఆ సాష్టాంథలక్షీనారాయణకే డక్కింది ★

ఆ త ను - ఆ మె

(34-వ పేజీ తరువాయి) ముంగు తెగవ్వించి రొట్టలు వేయడంలో తప్పలేదు. అడవి పరాయిమగవాడిలో ఏ

